

Aștept să te revăd

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Acum nici timpul parcă nu mai zboară
În goană,-așa cum o făcea odată,
Să te revăd, mai mult ca prima oară,
Aștept. Secundele îți bat la poartă

Și nu-mi dau voie să te prind de mână,
Atât de-aproape ești, dar ne desparte,
Minutul orei, nu o săptămână,
Nonsens ar fi să cred că ești departe...

Aș trece munții, aș păși pe ape,
Când ochii tăi suavi de căprioară
Se umezesc de lacrimi și sub pleoape
Închid un vis albastru-n călimară.

- Prin coridoare reci de amintiri
Trec uneori grăbită spre niciunde,
Te-ntreb dac-ai putea să mă respiri
Și lumea mea cu-a ta să se confunde.

Pășesc prin universul suprapus
Cu-al stelei rătăcite, fără nume,
Te simt profund, ești polul meu opus,
Predestinați de dincolo de lume.

Tulburător și mistic mă transform
În perlă sidefie sub atingeri,
Tu descifrezi tacit, cuneiform,
Această abdicare de convingeri.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015